

משום שהעוולם מתקים בו כשלא
נמצאים שאר מקימי העולם
בעולם. אויל למי שהוא עני
יקבל עולם באולם. ווי למן דהו א מספנא יקבל
עלוה למאירה, משום דמספנא קריב למלפה
יגיר מבלחו, בכתיב, (שמות כב) ויהי כי יצעק אליו
ושמעתי כי חנון אני.

ולשאר בני העולם - לפעם
ששותם ולפעמים שלא שומע.
מה הטעם? משום שדיור מלך
הוא בכם השבורים הלו, שפטות
שבטוב (ישעה נ) ואת דכא ושלפּ
רוית. וכחותם (תהלים ל) קרוב היה
לנסבר לי. (שם נ) לב נשבּר
ונרכח אליהם לא תבזה.

מבואו שניינו, מי שנזוף בעני -
נווץ בשכינה, שפטות ואת דכא
ושפל רוח, וכחותם (משל נב) כי היה
יריב ריבם וגוו'. משום
שהאפוטרופוס שליהם חזק
ושולט על הכל, שלא צריך עדים
ולא צריך דין אחר, ולא נוטל
משפון כשר הדינים. ואיזה
משכון נוטל? נשמות בני אדם,
שפטות וקבע את קבועם נפש.
עוד אמר, תפלה לעני - כל מקום
שנקרא תפלה, דבר עליון הוא,
שהוא עולה למקומות (שההווש ברוך
הוא) עליון. תפלה בראש הון
התפלין של הפלך שפמיח אותם.
רבי שמעון סובב ראשו, וראה
את רבי יהודה ואת רבי חזקיה
שהגיעו אליו. אחר שיטים,
הסתפל בהם. אמר להם, אוצר
היה לכם ואבד מכם. אמרו לו,
ודאי שפתח עליון פתח מורנו,
ולא יכולנו להנבס בו.

אמר, מה היא? אמרו לו, בראשית
(טו) והוא יהיה פרא אדם. וסוף
הפסק אנו רוצחים לדעת, שפטות
ועל פנוי כל אחיו ישפן. מה זה
על פנוי כל אחיו? שהרי ברור של

ליה קמי קדשא בריך הוא, משום דעתמא
מתיקיימא ביה, כד לא אשתקחו שאר קימי
עלמא בעולם. ווי למן דהו א מספנא יקבל
עלוה למאירה, משום דמספנא קריב למלפה
יגיר מבלחו, בכתיב, (שמות כב) ויהי כי יצעק
אליו ושמעתה כי חנון אני.

ולשאר בני עולם, זמני דשמע, זמני דלא
שמע. מי טעמא. משום דדיוריה
דמלפה בהני מאני תבירי, בכתיב, (ישעה נ)
ואת דכא ושלפּ רוח. וכתיב (תהלים לו) קרוב יי
לנסבר לי. (תהלים נא) לב נשבּר ונרכח אליהם
לא תבזה.

מבואו תניון, מאן דנזיף בمسפנא, נזיף
בשבינתא, בכתיב ואת דכא ושלפּ
רוח. וכתיב (משל נב) כי יי' יריב ריבם וגוו'. בגין
דאפוטרופא דלהון מקיפה, ושליטה על כלא,
دلא אצטראיך סחדה, ולא אצטראיך לדינא
אחרא, ולא נטיל משפנא, בשאר דינא. ומה
משפנא נטיל, נשמתין דבר נש, בכתיב וקבע
את קובעיהם נפש.

זו אמר תפלה לעני, כל אחר דאקרי תפלה,
מלחה עלאה היא, דהיא סלקא לאחר (דקדשו
בריך הוא אחד) עלאה. תפלה דרישא, אינון תפלי
דמלפה, דאנח להו.

רבי שמעון אסחר רישיה, וחייב לרי יהונדה
ולר' חזקיה, דמטו גביה. בתר דסיטים
אסתפל בהו. אמר להו, סימא הוה לכוי
ואתאבד מניכו. אמרו ליה, ודאי דפתחא
עלאה פתח מר, ולא יכילנא למיעאל בה.

אמר, מי היא. אמרו ליה, (בראשית ט) והוא
יהיה פרא אדם, וסיפיה דקרא בעינא
למנדע, בכתיב רעל פנוי כל אחיו ישפן,
מהו על פנוי כל אחיו. דהא בריך דכוליה קרא ידענא, והאי לא